

РЕШЕНИЕ

№ 5412

гр. София, 07.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 10.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **2631** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144- 178 АПК. Образувано е по жалба на [фирма] срещу Решение № Ж 264/2012г. от 14.02.2013г. на Комисията за защита на личните данни / КЗЛД/в частта по т.2 и по т.3.

В жалбата се посочва, че решението на КЗЛД е неправилно и необосновано. Счита се, че мотивите на ответника за допустимост на обработването на лични данни са незаконосъобразни. Изложени са доводи за нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4, пр. 2 от АПК, тъй като липсват правните основания при налагане на имуществената санкция. Моли се съдът да отмени решението, в частта, в която подадената жалба рег. № Ж 264/27.08.2012г. от Х. П. Ч. е приета за основателна и въз основа на това на [фирма] е наложено административно наказание- имуществена глоба в размер на 23000/ двадесет и три хиляди/ лева.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Заинтересованата

страна- [фирма] счита, че решението на Комисията за защита на личните данни, в частта относно БТК е правилно и законосъобразно и моли съдът да го потвърди. Заинтересованата страна – Х. П. Ч., редовно призован, не се явява и не се представлява.

Административен съд София- град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, за която е налице пряк и

непосредствен интерес от обжалването. Предвид това жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество тя е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения: Административното производство е започнало по жалба рег. № Ж- 83 от 06.03. 2013г. на [фирма] срещу решение № Ж 264/2012г. от 14.02.2013г. на Комисията за защита на личните данни. Прието е, че заинтересованото лице Х. П. Ч. като абонат на [фирма] е подал жалба до КЗЛД след като е бил уведомен от служител на [фирма], че има неизплатени задължения към В., които следва незабавно да заплати. В жалбата се твърди за неправомерно използване на личните му данни от страна на [фирма] чрез предоставянето им на фирма за събиране на вземания [фирма], след сключения между двете дружества договор за цесия от 27.04. 2012г. След като заинтересованото лице не оспорва факта, че е бил абонат на [фирма], административният орган е приел това като изрично съгласие по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД- операторът да обработва личните му данни за целите на договора, както и съгласно Общите условия на [фирма].

Жалбоподателят [фирма] счита, че щом административният орган е приел за валидно облигационното отношение между [фирма] и заинтересованото лице, следва да приеме и наличието на същото спрямо [фирма] в качеството на цесионер, щом праводателят по договора за цесия има правно основание да обработва личните данни на лицето, следва и правоприемника по облигационния договор да разполага със същите, при положение, че отговаря на изискванията на ЗЗЛД-а именно, че дружеството е администратор на лични данни и има валидно облигационно правоотношение за предоставянето на въпросните данни.

В жалбата се сочи, че поисканият от административния орган договор между [фирма] и Х. Ч., няма как да бъде предоставен от [фирма], тъй като процесният договор никога не е бил предоставян на „С. Г. Г.” от страна на [фирма]. Според жалбоподателя, дружеството- цесионер не следва да доказва, че договора не му е предаден от [фирма], а обратно, мобилният оператор следва да докаже, че е предал въпросната документация по надлежния ред. Соци се също, че въпреки поисканото удължаване на срока за предоставяне на исканият договор от страна на [фирма], няма последвало произнасяне от страна на административния орган по направеното искане.

Изложени са и доводи, че обжалваното решение е издадено в нарушение на чл. 59, ал. 2, т.4, пр. 2 от АПК, че липсват посочени правни основания за налагане на имуществена санкция и по този начин се нарушава правото им на защита.

Предвид установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна: Съгласно чл. 6, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. Административният орган е оправомощен да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон- чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД.

Настоящият съдебен състав намира, че административният акт е издаден от компетентен орган в рамките на предоставените по закон му правомощия. Жалбата е разгледана по надлежния ред като са спазени изискванията на чл. 9, ал. 4 от ЗЗЛД и чл. 39, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни. Спазени са изискванията на закона и при постановяването на обжалваното решение.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци.

От доказателството по делото се установи, че данните на заинтересованото лице са предоставени на фирма за събиране на просрочени задължения, без неговото съгласие и знание. Пред административния орган и по делото обаче не са ангажирани доказателства за злоупотреба с лични данни от фирмите за събиране на просрочени вземания и от [фирма].

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав счита, че административният орган е следвало да се произнесе по направеното искане от [фирма] за удължаване на срока за предоставяне на договора между [фирма] и заинтересованото лице Х. Ч., тъй като по събраните по делото доказателства не може да се направи безспорен извод за валидно съществуващо правоотношение между Х. Ч. и [фирма]. Остава недоказано, че в качеството си на администратори на лични данни посочените дружества обработват личните данни на заинтересованото лице с негово знание и съгласие, по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. Ако процесният договор бе предоставен, тогава щеше да е налице хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 3, в която е предвидено, че обработването е допустимо, когато е необходимо за изпълнение на задължение по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.

Въз основа на горе изложеното, съдебният състав счита, че фактите и обстоятелствата по случая остават недоизяснени., което е пречка за издаването на валиден и законосъобразен акт .

Оспореното решение следва да бъде отменено , а преписката да се изпрати на административния орган за ново произнасяне след спазване на задължителните указания на съда.

По изложените съображения и на основание чл. 173, ал. 2 вр. с чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София- град, II- отделение- 31- ви състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № Ж 264/2012г. от 14.02.2013г. на Комисията за защита на личните данни в частта по т.2 и по т.3, с които подадената жалба рег. № Ж 264/27.08.2012г. от Х. П. Ч. срещу [фирма] е приета за основателна и въз основа на това на [фирма] е наложено административно наказание- имуществена глоба в размер на 23000/ двадесет и три хиляди/ лева.

ВРЪЩА административната преписка на Комисията за защита на личните данни за ново разглеждане и произнасяне, съобразно указанията, дадени в мотивите на решението.

Решението подлежи на обжалване в 14- дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

